

Debatfiche SGGG 2024

Geïntegreerde zorg

Doelstelling van het debat is om aan de aanwezige leden van de Staten-Generaal duidelijk te maken waarom het belangrijk is dat de SGGG in de komende periode werk maakt van een eigen visie op hoe geïntegreerde zorg er in de geestelijke gezondheidszorg zou moeten uitzien in plaats van dat de politiek het zal opleggen.

Debat vindt plaats tussen Luc Van Gorp (als voorzitter van het Vlaams InterMutualistisch College) en Steven Ingelbrecht (vanuit zijn ervaringen op het terrein als algemeen directeur bij Covias)

We gebruiken 3 thema's om de problematiek en de nood aan geïntegreerde zorg te schetsen. We symboliseren dat aan de hand van telkens een sprekend beeld in een Powerpoint.

Chris VandenAbeelee modereert het gesprek.

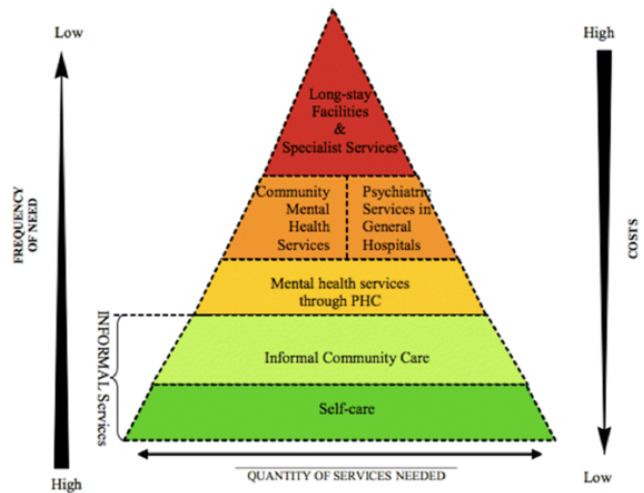
Thema 1: de vele schotten in de GGZ

De geestelijke gezondheidszorg is een sector waarin heel veel actoren actief zijn. Een veelgehoorde klacht van patiënten is dan ook dat ze hun weg niet weten te vinden of dat ze altijd maar opnieuw hun verhaal moeten doen wanneer ze bij een nieuwe actor moeten aankloppen of doorgestuurd worden.

Bovendien heeft elk van die actoren wel een eigen visie op de hulpvraag van de patiënt en hoe die ingevuld moet worden.

Waarom zijn er zoveel actoren nodig (vereenvoudiging van het hulpverleningslandschap)? Waarom moet die patiënt telkens opnieuw zijn of haar verhaal opnieuw doen (gegevensdeling)? Waarom denkt elke actor opnieuw het warme water te moeten uitvinden? (houding van actoren)

Mogelijke beelden

Thema 2: hoe gaan we om met onze (koffie)tijd in de sector?

In de geestelijke gezondheidszorg is tijd een belangrijk issue: er zijn de vele wachttijden, er is de tijd nodig voor consultaties (klinische tijd), maar er wordt ook heel wat overleg gepleegd en “vergaderd” in de sector omwille van de vele overlegstructuren.

Tegelijkertijd klagen heel wat (gezondheids)actoren dat het moeilijk samenwerken is met de geestelijke gezondheidszorg of, sterker, dat er weinig overleg gepleegd wordt met de patiënt zelf en diens omgeving.

Thema 3: zetten we onze (beperkte) middelen wel efficiënt in?

De onderfinanciering van de sector is welgekend en vertaalt zich in capaciteitstekorten in zowat alle lagen van de sector met lange wachttijden tot gevolg, beperkte terugbetalingen, enz. Toch is het niet zo dat er geen middelen omgaan in de sector en heeft de overheid de afgelopen jaren toch al heel wat extra middelen ter beschikking gesteld.

Worden die middelen wel op een efficiënte manier ingezet door zowel de overheid in de manier hoe ze haar opdrachten formuleert en haar kader vormgeeft als door de sector zelf in hoe ze zich organiseert om die middelen in te zetten?

Hier zou het goed zijn moesten we het spanningsveld kunnen laten bestaan rond de sector die er moeilijk in slaagt om zichzelf te organiseren.

Metafoor van de koek en de kruimel

“Zaaien naar de zak die we hebben.”

